

Издана два пъти въ седмицата недела:
Срѣда и Събота.
 Цѣна:
 За година . . . 5 ср. рубли лонд.
 За шесть мѣсци 3 ср. рубли . . .

Сичко, което се отнася до вѣстника, надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
 Неизплатени писма не се приематъ.
 Ръкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:
 За всеки редъ при пръвѣ пжтъ 20 стот.
 За " " " вторий пжтъ 10 "

ПО МЕДЕЦИНСКАТА ЧАСТЪ.

Много пжти сме казвали, че ний сме на уреждане като нова — млада държава — вчерашно дѣте — а по нѣкогашъ въ много отношения, сме признавали, че въ разни клонове на държавния ни строй, се осѣща нужда отъ хора специалности, които съ врѣме не сме могли да приготвимъ, защото макаръ че всички желаяхме и очаквахме освобождението си но, незнаяхме положително кога ще се сбъдне то, при това и обстоятелствата и условията на миналия ни животъ, не ни спомагаха въ нищо.

Има обаче единъ клонъ, който по специалността си въ насъ, още въ I-ий денъ на освобождението ни, представляваше около 100 членове, всичкитѣ родомъ Българи, възпитани въ различни медицински училища и факултети. — Съ една рѣчь, имахме много повече Българи — Доктори, отъ колкото имаха съседнитѣ намъ държави при възраждането си, Ромжния — Ромжии и Гърция — Гърци, па имаме много повѣче, отъ колкото има и даже и днесъ сродната намъ Сърбия — Сърби.

Нѣ като знаяхме, че Гърция при възраждането си ся послужи само съ доктори за свои държавници, като знаяхме че мнозина отъ нашитѣ Българи сж занимавали високи длъжности въ странство както Г. Г. Протичъ и Атанасовичъ като професори въ Ромжнекия факултетъ, като членове въ Румжнекия върх. Медицински съвѣтъ; Г. Д-ръ Шинмановъ въ Виенскитѣ болници — помощникъ професоръ; Г. Г. Йордановъ, Сарафовъ, Биссеровъ, Чалжковъ, Димитровъ, Петковъ и пр. и пр. въ Ромжнекия войска съ чинове до Майори даже; Г. Г. Моловъ, Браделъ и пр. въ Рускитѣ болници; Черневъ, Черенъ, Пенчовъ, Калевичъ, Парушевъ, Друмевъ, Золотовичъ, по разнитѣ Френски и Ромжнеки болници и по разни граждански медицински длъжности; ний доста наивно ся гордѣяхме че, ако тия Господиновци даже да не цѣха да взематъ живо участие за уреждането на държавицата ни, за да отетжпятъ това право на други по опитни, ако не поучени люди, то на вѣрно поне ще са заловятъ да уредятъ медицинската частъ, тѣй както сж умели да уредятъ тая частъ въ чуждитѣ земи или поне спорѣдъ както сж видѣли че те сж уредени. —

Но що видѣхме и що виждаме въ клѣтката наша България?

Отъ начало монополъ!!! Нѣкои си Господа силно протежирали, отъ начало още (въ едно докторско събрание въ Търново), за да си усигорятъ монополтъ, бѣха прѣдложили щото прѣдседателъ на медец. съвѣтъ не може да бѣде други, освѣнъ единъ докторъ — медицине изъ Москва!!! (и това защото отъ всичкитѣ Българи възпитани въ Россия, само единъ притежаваше титлата Докторъ — медицине); тия протежи-

рани Господиновци, завзеха всекнй по 2-3 поста, въоружиха са съ по 15-16000 лева годишна заплата; отхвърлиха на страна всекиго, който не е Руски възпитаникъ, назначиха на най високитѣ постове хора съ по низки академически титли (врачове, officiers de santé, Licenciés en Medecine), а докторитѣ ги оставиха като подвластни, не, напълно подчинени подъ тѣхъ!!! Така Г-нъ Браделъ — врачъ са назначи Старшии врачъ при Софийската I-во класна Болница, а Г-нъ Золотовичъ — Докторъ за неговъ ординаторъ; Г-нъ Пановъ, Мирковъ, Петковичъ, ся назначиха за отдѣлни врачове макаръ че не сж доктори, а Г. Г. Йордановъ, Сарафовъ, Петковъ, Парушевъ, Селвелиевъ, Биссеровъ и пр. за прости Дружинни лѣкари, Макаръ че те притежаватъ по висша академическа титла сир. че всичкитѣ сж доктори въ медицината; макаръ че мнозина отъ тѣхъ сж биле капитани и майори въ другитѣ войски (странни), по тукъ трѣба да бждѣтъ само капитани и подвластни на тия, които са смаяха когато безъ даже да сж биле солдати, изведнайъ са видѣха майори.

Видѣхме даже и доктори, които тамъ гдѣто сж си обдържали академическата титла, нѣматъ право да пробиятъ нито единъ цирей, както е Свищовския Д-ръ Павловичъ, а въ насъ му са даде длъжностъ за Окр. Врачъ и му са повѣрва една болница, въ която всекнй денъ трѣба да режи крака и рѣцѣ! —

Видѣхме Българи — доктори да ся расхождатъ безъ никаква докторска длъжностъ, а да ся повикватъ отъ незнамъ гдѣ си врачове, за да имъ ся повѣрватъ тия длъжности!

Най сѣтнѣ видѣхме, о чудо! дебелокожитѣ Българи неспособни да ся уредятъ и въ медицинската частъ, да имъ ся натрапятъ и тукъ специалности съ двойни министерски заплати!! а тия които сж изработили почти цѣлия Ромжнеки медицински уставъ (както е Д-ръ Атанасовичъ), да ся прогонятъ изъ България, да нѣма за тѣхъ залогъ хлѣбъ въ тѣхната татковина! Видѣхми Г-на Д-ра Протича принуденъ да си даде оставката отъ Медец. съвѣтъ; защото прѣдседателтъ така искаше!! Видѣхме Г-нъ Д-ръ Шинмановъ тоже да са пропжди изъ Медец. съвѣтъ, защото не е отъ монополджитѣ, които сами имаха право да занимаватъ по три служби!!!

Тия сж пѣщата които видѣхме въ общъ преглѣдъ, безъ обаче нѣкой отъ нашитѣ доктори да е писалъ до днесъ поне два реда върху това!!

Тия сж пѣща, за които и най безчувственитѣ трѣбаше да ся стреснатъ, а нашитѣ доктори показаха такава апатия, която навѣрно заслужва осжждение отъ общото мнѣние.

Ний съ пълно съжаление пишемъ горнитѣ редове върху този немаловаженъ въпросъ, съ цѣлъ не да укоряваме нѣкого, а да послужатъ за стимулъ и като исповѣдаме че не сме специални по

тая частъ, обѣщаваме са въ идущитѣ си броеве, спорѣдъ силитѣ си, да дадемъ единъ кратъкъ отчетъ за дѣятелността на Медец. Съвѣтъ до идващето на Г-на Генералъ Грима като главенъ инспекторъ, и като пригледаме неговата организаторска дѣятелностъ до сега.

Повтаряме, жалъ ни е че при 100 доктори Българи, този въпросъ е останалъ да ся повдига отъ единъ простъ смъртенъ като насъ; длъжностъ обаче на всекиго отъ насъ е, да пази както народната парица, така и народната гордостъ.

М Н Ъ Н И Е.

Има въпроси, които могатъ да интересуватъ хората отъ различни политически възглѣдове различно; но, ще се съгласи сѣкой, че има и такива въпроси, които интересуватъ всички на равно. Такавъ единъ отъ общъ интересъ въпросъ е и тоя за предполагаемий желѣзенъ пжтъ въ България.

Въ настоящето десетолѣтие на днешний вѣкъ, като изключимъ въпросътъ за освобождението ни, който го рѣши побѣдоносното руско оржие, Българ. народъ е рѣшилъ вѣчь два отъ подобна важностъ въпроса — създаването на Конституцията и преврата, а сега му се полага да рѣши и третий въпросъ за желѣзния пжтъ.

Снощи кжсно, токо преди затваряне заседаниеето на така нареченото народно събрание, се раздаде на представителтъ единъ, колкото кратъкъ по обемтъ си, толкова напроотивъ по огромнъ по послѣдствията си за народното ни бждѣще, законопроектътъ за желѣзния пжтъ Свищовъ — София — Кюстендилъ. И азъ мисля, че ако да нѣмаше и нищо друго, което да накара сѣкиго, а, въ това чело, и самитѣ представители, да се позамисли, то и самото раздаване на тоя толкова важенъ законопроектъ, токо що не предъ денъ на затварянето настоящата сесия, е достаточнъ за да накара сѣкиго да посбере челото си. Това толкова по скоро има причина да стори сѣкой, като знае, че може и тоя жизненъ въпросъ да се рѣши отъ събранието така лѣкомислѣнно, както и много други до сега, подъ влиянието на страхътъ, за да не направятъ министритѣ и него кабинетенъ въпросъ и да не са разехрдатъ и си дадатъ оставкитѣ.

Тука му е, мисля, мѣстото да забѣлежа на г. г. представителитѣ това, че тѣ не трѣба да се стряскатъ по подобни плюски, защото властницитѣ бягатъ само отъ мотиката и ралото, а никакъ не и отъ министерскитѣ мѣлки столове.

При по маловажнитѣ въпроси, най послѣ по различни съображения, могли би до пѣкадѣ и да се извинаятъ подобни отношения и грѣшки, и то само защото тѣхнитѣ лопи послѣдствия често недостигатъ до най обширенъ и отчаснъ размѣръ; но никакъ и подъ никой слу-

